

Nidaros.

Metoderapport
SKUP 2024

Barnepsykologens hemmeligheter & Zooville-avsløringen

Thomas Tangen, Bastian Øie Alstad, Lise-Lotte Henriksen og Jonas Alsaker Vikan

Barnepsykologens hemmeligheter & Zooville-avsløringen

Innsendere

Nidaros ved:

Thomas Tangen (kontakt: 478 30 204 - thomas.tangen@nidaros.no), Bastian Øien Alstad, Lise Lotte Henriksen og Jonas Alsaker Vikan

Takk til

Stig Jakobsen, Knut Okkenhaug, Andreas Haakonsen, Odd Egil Hegge Selnes, Runa Sandvik, Emil Bremnes Tanem, Bjørn Brandt, Charlotte Sundberg, Kaja Kristin Ness Kotsbakk, Lars Håkon Grønning, Vemund Hagen, Mia Landsem, Håkon Fostervold Høydal, Petter Moen Nilsen, Torgrim Rath Olsen, Amund Aune Nilsen, Ole Martin Wold, Jonas Nilsson, Kim Riseth, Erik H. Sønsteli, Nareas Sae-Khow, Lorns Bjerkan, Skog og IPA, Elise Rønningen, Morten Andersen og Henrik Einangshaug.

Publisert mellom 12 februar 2024 og 11 januar 2025.

Fullstendig publiseringsliste følger rapporten. Arbeidet pågår fortsatt.

Innholdsfortegnelse

1.	Slik begynte det.....	1
2.	Metodearbeidet	1
2.1	<i>Psykologen: De første undersøkelser.....</i>	<i>1</i>
2.1.1	Innsyn: Dyrevelferdsloven § 37	2
2.1.2	Innsyn: Forelegg Trøndelag politidistrikt	2
2.1.3	Innsyn: Helsetilsynet og Statens Helsepersonellnemnd	2
2.1.4	Innsyn: Mattilsynet region Sør og Vest	3
2.1.5	Klage til Sivilombudet og uttalelse	3
2.1.6	Innsyn: Avsluttet sak Sør-Vest politidistrikt	3
2.1.7	Søk i DyreID-database	4
2.1.8	Etikk: Oppstart av samtidig imøtegåelse	4
2.2	<i>Zooville-forumet.....</i>	<i>4</i>
2.2.1	Innsamling.....	4
2.2.2	Etikk: Falsk identitet	5
2.2.3	Nøkkelordene	5
2.2.4	Medlemslisten	5
2.2.5	Identitetsmarkørene	6
2.2.6	Open Source Intelligence (OSINT) og Sosiale Medier	6
2.2.7	Å bygge en profil.....	6
2.2.8	OSINT: Et ufullstendig bilskilt.....	7
2.2.9	OSINT: Bileiere fra 90-tallet.....	7
2.2.10	Fotojournalistikk.....	8
2.2.11	Etikk: Fotojournalistikken	8
2.2.12	Etikk: Identifisering.....	8
2.2.13	Kildearbeid: Vi skaffer en datalekkasje	8
2.2.14	Undersøke datalekkasjen	8
2.2.15	Innsyn: Avsluttet sak Sør-Vest politidistrikt	9
2.2.16	OSINT: Uniformsmerker og private profiler	9
2.2.17	OSINT: Med Forsvaret som kilde	10
2.2.18	Etikk: Samtidig imøtegåelse og identifisering.....	10
2.3	<i>En ny sak dukker opp</i>	<i>10</i>
2.3.1	NAV-affæren.....	11
2.3.2	Redaksjonelt samarbeid etableres.....	11
2.3.3	«Vi gir normalt ikke innsyn».....	11
2.3.4	Innsyn: NAVs eget rundskriv fjerner sladd	11
2.3.5	Innsyn: Tjenestebevis, sluttavtale og utbetalinger.....	12
2.3.6	Innsyn: Avsluttet sak hos politiet i Oslo	12
2.4	<i>Psykologens comeback.....</i>	<i>13</i>
2.4.1	Et helsepersonellregister i USA	13
2.4.2	Funnet som endret alt igjen	13
2.4.3	Hva er Internal Market Information System (IMI)?	13
2.4.4	Innsyn: Freedom of Information Act (FOIA)	14
2.4.5	Fotooppdraget: Kartlegging av nærområdet.....	14
2.4.6	Etikk: Fotooppdraget.....	15
2.4.7	Etikk: Vær Varsom Plakaten 4.8	15
2.4.8	Etikk: Samtidig imøtegåelse utløser nye undersøkelser	15
2.4.9	Innsyn: Avhør og chat fra politiet Trondheim	16

2.4.10	Etikk: Identifisering og VVP 4.7	16
2.4.11	Innsyn etter publisering: En hyggelig glipp fra politiet	17
3.	Spesielle erfaringer: Samarbeidets metode	17
4.	Dette er nytt.....	19
5.	Konsekvenser	20
6.	Publiseringsliste	21

1. Slik begynte det

24. Juni 2020 ble en barnepsykolog pågrepet på jobb i Trondheim etter at politiet hadde funnet en video hvor han begikk et seksuelt overgrep mot en hund.

Pågripelsen ble startskuddet for Norgeshistoriens største etterforskning av slike overgrep. 15 politisaker ble opprettet i fem fylker de neste to årene. I den siste dommen sto det:

«Siktede og hans medvirker har tilhørt et miljø og **nettforum** med interesse for seksuelle overgrep mot dyr.»

Politiet stilte jevnlig opp i media om saken, men ga ingen opplysninger om nettforumet som angivelig samlet det norske dyreovergrepsmiljøet.

Da prosjektet vårt startet i oktober 2023, het nettforumet Zooville og var ifølge Retrieversøk ikke tidligere omtalt i pressen. Samtidig lever over 1,2 millioner nordmenn med hunder, viser tall fra Norsk Kennel Klub. Økokrim, som har nasjonalt fagansvar for å bekjempe dyrevelferdskriminalitet, ba allerede året før om [tips for å avdekke seksuelle overgrep](#) fordi de «begås i det skjulte og dyr er tause offer».

Vår hovedhypotese for prosjektet var at nettforumet hadde gått klar av politietterforskningen. Hvis hypotesen stemte håpte vi å avdekke noe som hadde offentlig interesse i dette skjulte miljøet. Det vi fant, skulle føre til to forskjellige politietterforskninger og at et samlet storting 23. mai 2024 vedtok å endre norsk lov i løpet av 2025.

Saken om psykologen var i ferd med å bli lagt bort da vi gjorde funn som ble en game changer. For å forfølge dette inngikk vi et redaksjonelt samarbeid på tvers av mediehus som for oss var en helt ny måte å jobbe på. Denne delen av prosjektet førte oss også veldig langt utenfor dekningsområdet til lokalavisen Nidaros.

2. Metodearbeidet

Vi hadde søkt om og fått 110 000 kroner i støtte fra Amedias gravefond før oppstart. Nidaros har 18 ansatte, så uten dette ville det ikke vært mulig å gjennomføre prosjektet.

Vi begynte med å se på psykologens sak og undersøkte deretter nettforumet. Selv om arbeidet begynte samtidig og overlappet, avgjorde styrken i funnene publiseringstidspunkter.

I metodebeskrivelsene vil etiske betraktninger knyttes til aktuelt tema. Sentrale funn omtales i tilknytning til den konkrete metode for å vise hvordan prosjektet ble drevet fremover.

2.1 Psykologen: De første undersøkelsene

Før tekniske spor, gikk vi den mer tradisjonelle veien til rettsvesenet. Håpet var at dette skulle gi oss noe håndfast som vi kunne jobbe videre med eller understøtte andre funn.

2.1.1 Innsyn: Dyrevelferdsloven § 37

I tillegg til psykologen visste vi at det var andre som ble pågrepet av politiet i 2020, men vi hadde ingen oversikt. Derfor ba vi samtlige domstoler om å få utlevert rettskjennelser etter dyrevelferdsloven § 37. Paragrafen dekker seksuelle overgrep og har 3 års strafferamme.

Funn: Rettsdokumenter fra 7 domstoler over hele Norge. Den mest sentrale dommen var fra Vestland og mot det politiet mente var hovedmannen i et nasjonalt nettverk av dyreovergripere. Der var det nye opplysninger om psykologen.

2.1.2 Innsyn: Forelegg Trøndelag politidistrikt

Straffesaken mot psykologen ble avsluttet høsten 2020. Da erkjente han skyld for tre seksuelle overgrep mot hunder og vedtok bot. Vi ba politiet i Trøndelag om innsyn i forelegget ved hjelp av politiregisterforskriften § 27-2 tredje ledd. Denne regulerer politiets adgang til å gi innsyn, men her har vi ikke rett til å få det. Vi må godtgjøre «saklig grunn» for hvert dokument.

For å få forelegget viste vi til at politiets nasjonale etterforskning hadde vært bredt omtalt, og derfor stor offentlig interesse til saken. Dette utgjorde saklig grunn til innsyn, ifølge påtalelederen. Forelegget sa ikke så mye mer enn at det var på 20 000 kroner.

2.1.3 Innsyn: Helsetilsynet og Statens Helsepersonellnemnd

Da psykologen hadde blitt pågrepet på jobb, måtte St. Olavs Hospital varsle Helsetilsynet som åpnet sak. Vi ville ha alle dokumentene fra Helsetilsynet. Disse viste at mannen hadde vært uten autorisasjon siden september 2020, og at han hadde klagt på dette til Statens Helsepersonellnemnd. Vi ba om innsyn i vedtakene.

Nemnda var enige med Helsetilsynets vurdering og avskiltet psykologen våren 2022. Saken ble beskrevet som «enestående» i nemndas historie. Nemnda var imidlertid mindre rause med sladding enn tilsynet, og det hjalp oss videre.

Funn: Chattemeldinger

Statens Helsepersonellnemnd gikk i sin avgjørelse lengre enn Helsetilsynet. Nemnda trakk frem at psykologen hadde vært involvert i en chat hvor barn var nevnt i en seksuelt ladet kontekst. Vi merket oss også at dette hadde vært en del av politietterforskningen mot ham uten at meldingene hadde ført til straffereaksjoner. Helsepersonellnemnda mente chatten var skjerpene og helt uakseptabel for en psykolog. Chatten var helt ny for oss og bidro til at vi tenkte at det var nødvendig å gjøre flere undersøkelser rundt psykologen.

Funn: Ikke «tvang eller lidelse»

Selv om psykologen hadde erkjent skyld for seksuelle overgrep mot en hund, skrev han til helseklagenemnda at dyret ikke var utsatt for «tvang eller lidelse». Nemnda så bort fra det, men vi lurte på hvordan han kunne ha dekning for å si dette. Hadde ikke dyrene lidd?

2.1.4 Innsyn: Mattilsynet region Sør og Vest

Da politiet pågrep psykologen, forklarte han seg om andre involverte. Det ledet til en politiaksjon hvor Mattilsynet tok hånd om flere hunder som ble undersøkt av veterinær.

I dommen mot hovedmannen fra Vestland, sto det at psykologen hadde misbrukt hunden Thunder. Inntatt var også en rapport fra veterinærundersøkelsene. Den fortalte om omfattende skader på 13 dyr, men hundenes navn var anonymisert. Vi kunne ikke sjekke om hunden psykologen hadde erkjent misbruk av, var skadet slik han hadde nektet for da han prøvde å få tilbake autorisasjonen.

Vi ba Mattilsynet om innsyn i navnene på de 13 dyrene og deres DyreId, en digital merking av hunder. Overraskelsen var stor da vi fikk avslag. Ifølge Mattilsynet var opplysningene hundenes navn å regne som «noens personlige forhold» etter forvaltningsloven § 13. Mattilsynets klagesaksenhet stadfestet avslaget fra region Sør og Vest, men de strakk seg til å oppgi at Thunder var 1 av de 13 dyrene rapporten gjaldt. Det var verdt å finne ut hvilken.

2.1.5 Klage til Sivilombudet og uttalelse

Da vi hørte fra en etterforsker at selv politiet har problemer med Mattilsynets strenge tolkning av taushetsplikten, bestemte vi oss for å klage til Sivilombudet. Klager og tilsvaret tok fem måneder. Det hele endte med at Sivilombudet [avsa en uttalelse](#) og ba Mattilsynet vurdere innsynskravet på nytt.

Ombudet ga oss ikke helt medhold i at hundenes navn ikke kunne være underlagt forvaltningsloven § 13. Vi hadde imidlertid funnet en omvei til den usladdede rapporten lenge før Sivilombudet-prosessen var over.

2.1.6 Innsyn: Avsluttet sak Sør-Vest politidistrikt

Utstyrt med politiregisterforskriften § 27-2, tredje ledd ba vi Sør-Vest politidistrikt om innsyn i Mattilsynets rapport. Dette kunne vi gjøre fordi den var del av distriktets etterforskning. Nå var det politiet som «eide den».

Siden vi ba om et usladdet dokument, måtte vi finne juridisk argumentasjon for hvorfor hunder ikke har personvern etter en lov skrevet for mennesker:

«Fra disse kildene er «noens personlige forhold» knyttet til parameter som gjelder mennesker. Hunder er ikke omfattet. Sekundært går det ikke frem fra noen av lovklildene at husdyrhold eller kjæledyr kan være «noens personlige forhold».»

Politiet mente i motsetning til Mattilsynet at vi hadde juridisk grunnlag nok til å få se en usladdet versjon av rapporten.

Funn: Vi fikk hunden Thunders DyreID-nummer. Veterinær-rapporten viste at Thunder hadde flere sår og skader forenlig med overgrep.

2.1.7 Søk i DyreID-database

DyreID er et sentralt dataregister over kjæledyr i Norge. Et DyreID-nummer kunne identifisere eieren av hunden som psykologen erkjente å ha misbrukt. Da vi fikk innsyn av politiet i Mattilsynets rapport, brukte vi Thunders DyreID til å [søke i databasen](#).

Funn: DyreID-nummeret ga oss navnet på eieren. Hen visste ikke at hunden var utsatt for overgrep mens den var hos hovedmannen i politisaken på grunn av eierens arbeidssituasjon.

2.1.8 Etikk: Oppstart av samtidig imøtegåelse

7. februar 2024 gikk vi i dialog med psykologen. Vi ønsket at han skulle stille til intervju og hadde flere samtaler med ham om dette. Psykologen ville tenke på det, men ga beskjed 19. februar om at han ikke ønsket å stille opp. Vi sendte spørsmål på epost, blant annet til at han hadde hevdet at dyrene ikke tok skade av overgrep. Noe senere fikk vi svar fra hans advokat som mente det var flere ting i våre spørsmål som ikke var riktig. Videre diskusjon om advokatens anførsler måtte vente.

På dette tidspunktet krevde undersøkelser av forumet Zooville alt fokus.

2.2 Zooville-forumet

Zooville hadde vært åpent i fem år da vi begynte å se på det. Det var 200 000 brukere fra 30 land. De norske brukerne var godt vant til en anonym tilværelse der de kunne dele bilder og video av dyreovergrep med hverandre. Administratoren av den norske gruppen på forumet svarte slik da Nidaros tok kontakt med ham i den virkelige verden i januar 2024:

- Jeg hadde brukt VPN og ikke lagt ut noe personlig info som jeg kan huske, og **har ikke peiling på hvordan dere kom frem til at det var meg.**

Den skjulte identiteten hans og den seksuelle interessen for dyr var hemmeligheter han aldri hadde delt med noen.

Innledningsvis gjorde størrelsen på Zooville og omfanget av informasjon at det var vanskelig å vite hvordan vi skulle gjøre relevante funn. Vi jobbet oss inn med en stegvis tilnærming og fant noen digitale brødsmuler som kunne brukes til å koble administratorens anonyme alias til en virkelig person Nord i Norge. Slik gikk vi frem.

2.2.1 Innsamling

Første bud i ukjent farvann, er å undersøke geografien. Zooville brukte en teknologisk plattform som heter Xentoro. Denne er relativt standardisert og fortalte hvilke «regler» og egenskaper forumet hadde. Viktigere enn å bli kjent med teknologien, var det å forstå brukerne og hvordan de opererte i dette miljøet.

Seksuell omgang med dyr er ofte ulovlig og tabubelagt overalt. Kombinasjonen gjorde at medlemmene brukte alias for å chatte, dele bilder og video. Vi så at Zooville hadde blitt rammet av en datalekkasje i 2019. Det førte til at sikkerheten ble strammet inn ytterligere: Alle medlemmene måtte bruke en kryptert e-posttjeneste.

For oss betød det at vi måtte opprette et alias hvor det ikke kom frem at vi var journalister.

2.2.2 Etikk: Falsk identitet

Vi vurderte et alias opp mot kravene til falsk identitet i Vær Varsom-Plakatens 3.10. Sentralt for å godkjenne metodebruken var at det ikke så mulig ut å skaffe opplysninger ved å identifisere seg som journalister. Dette fordi vi så at det meste av aktiviteten på forumet handlet om ulovlige tema.

En forutsetning for metodebruken var at innhentingene skulle skje passivt uten å kontakte noen av brukerne direkte.

2.2.3 Nøkkelordene

Utstyrt med Zooville-identiteten og kunnskap om Xentoro-plattformen, kunne vi gjøre søk etter nøkkelord. Vi brukte geografi for å finne nordmenn og søkte på «Norway», «Oslo» og lignende. Søkene ga en oversikt over alle forumtråder hvor ett eller flere av nøkkelordene var nevnt. Vi fant mer enn 50 norske diskusjoner med denne metoden.

Et regneark ga oversikt over diskusjonstrådene og vi lagret lenker til hver enkelt. Hensikten var å gå gjennom alle for å bli kjent med nordmennene på Zooville.

Omfanget gjorde at vi vurderte å bruke kunstig intelligens for å lese og hente ut relevant informasjon. Siden vi ikke visste hva vi lette etter og hva som kunne bli viktig, gikk journalistene gjennom hele materialet manuelt i stedet. Relevante skjermbilder ble fortløpende sikret og lagret i mapper som fikk sine henvisninger i regnearket.

Ressurskrevende, men nødvendig grundighet som avdekket flere spor til nordmennene.

Funn: Norsk gruppe

Nøkkelordene førte oss til en norsk gruppe på Zooville. På «innsiden» av gruppen var det 25 diskusjonstråder kun for medlemmene. Nordmennene delte et titalls bilder og videoer som viste seksuelle overgrep mot forskjellige typer dyr, angivelig begått på store og små steder i Norge.

2.2.4 Medlemslisten

Funnet av den norske gruppen var et gjennombrudd. Gruppen var imidlertid registrert som privat og krevde innmelding. Det ville vært et aktivt steg. Dermed havnet det utenfor de etiske rammene satt for vår passive bruk av falsk identitet.

På dette tidspunktet hadde vi imidlertid blitt godt kjent med Xentoro, den teknologiske plattformen Zooville var bygget på. Det gjorde at vi så at medlemslister i private grupper kunne være tilgjengelige, også for de som ikke hadde meldt seg inn, så lenge administratoren ikke hadde tatt et aktivt valg om å holde den skjult. Det hadde han ikke, så her hadde vi litt flaks.

Funn: 260 brukernavn

Medlemslisten besto av 260 alias. Den viste oss også hvilket alias som tilhørte administratoren som styrte og hadde opprettet den norske gruppen i 2019.

Å finne ut hvem som hadde skapt det digitale møtestedet for dyreovergrepsmiljøet ville vært et drømmefunn. Administratoren hadde i tillegg delt video av et seksuelt overgrep mot et dyr hvor han ga inntrykk at det var han som utførte handlingene. Men hvem var personen som satt bak skjermen?

2.2.5 Identitetsmarkørene

Vi la Administratorens brukernavn og de 259 andre aliasene fra medlemslisten inn i et nytt regneark. Så begynte en ny manuell gjennomgang:

Journalistene delte aliasene mellom seg for å lese samtlige innlegg fra hvert enkelt medlem av den norske gruppen på Zooville. Hensikten var å finne det vi kalte *identitetsmarkører*.

Selv om forumet var en anonym møteplass, så vi etter opplysninger som kunne si noe om hvem brukerne var, f.eks om kjønn, alder, bosted eller en e-postkonto. Identitetsmarkører ble lagt inn i regnearket ved relevant brukernavn for videre undersøkelser.

2.2.6 Open Source Intelligence (OSINT) og Sosiale Medier

Vi brukte åpne kilder på nett for å se om vi fikk treff på identitetsmarkørene vi hadde samlet for hvert av de 260 aliasene. Dette tradisjonelle OSINT-arbeidet innebar bruk av relevante kilder på åpne sider, ulike sosiale medier, mobilapper, spilltjenester og andre undergrunnsforum, både på åpent og lukket nett.

Omfanget norske brukere, gjorde at vi brukte om lag to uker på jobben med å forsøke å knytte identitetsmarkører fra Zooville til virkelige personer. Vi i en håndfull tilfeller.

Funn: 15 personer

Vi satt med den reelle identiteten til 15 personer som hadde alias på den norske gruppen: Menn og noen kvinner innenfor de fleste samfunnsområder. Nå kunne bruke informasjonen i regnearket til å velge hvilke Zooville-alias vi skulle bygge saker rundt. Dette var mennesker som jobbet med dyr, barn eller som hadde sikkerhetsklarering i Forsvaret.

Gode funn, men ikke det vi helst ønsket: Identiteten til administratoren var fortsatt skjult av anonymiteten internett kan tilby.

2.2.7 Å bygge en profil

Opplysningene vi hadde funnet fra administratorens innlegg viste at han hadde lagt ut lite informasjon om seg selv på Zooville mellom 2019 og 2023. Identitetsmarkørene vi hadde var: Cirka alder og høyde, landsdel hvor administratoren skulle være bosatt samt en konkret helseopplysning som var tilsynelatende unik for ham.

Aliasets hans var dessverre generisk. Det kunne ikke brukes til å knytte disse bitene sammen. Å sette opplysningene inn i en profil, gjorde imidlertid at vi oppdaget at vi hadde informasjon som ikke passet inn i bildet av noens identitet.

Dette sa ikke hvem administratoren var, men kanskje kunne det si noe om hans miljø.

Funn: En gammel bil

30. august 2020 deltok administratoren i en diskusjon på Zooville. Deltakerne skulle dele hvordan skrivebordsbakgrunnen på PC-en så ut. Ufarlig og morsom internetthumor, fullstendig frakoblet dyreovergrepene som normalt sett var tema.

Administratorens skrivebordsbakgrunn var et lavoppløselig bilde av to biler. Til bildet skrev administratoren: «My car as it was back in the 1990's. it's the one on the right.»

Folk har jo gjerne nære forhold til bilene sine. Finn bilen, finn administratoren?

2.2.8 OSINT: Et ufullstendig bilskilt

Bildet administratoren lastet opp hadde kun deler av registreringsnummeret synlig. Vi brukte de tre sifrene vi hadde og gikk til offentlig den tilgjengelige gratis-tjenesten [«Husker ikke hele skiltet»](#) fra Regnr.info.

Første søk ga informasjon om bilene som hadde eller hadde hatt de tre sifrene i den aktuelle tidsperioden. Slik kunne vi eliminere bilene som var av feil modell eller merke. Et overkommelig antall sto igjen. Dette ga oss også fullstendig registreringsnummer på personene med «riktig» bil. Det er lenge siden 90-tallet. Var registreringsopplysninger 30 år tilbake i tid fortsatt tilgjengelige?

Søk nummer 2 gjorde vi med en annen allment tilgjengelig tjeneste fra Vegvesenet og [slo opp registreringsnumrene](#) til de som hadde riktig bil.

Resultatet var nedslående, ingen matchet profilen vi hadde lagd på administratoren. Det så ikke ut som det var slik administratoren hadde skrevet til bildet på Zooville: Dette var ikke hans bil på 90-tallet.

2.2.9 OSINT: Bileiere fra 90-tallet

I fravær av andre, gode spor tok vi navnene på bileierne for oss og gikk gjennom profilene de hadde i sosiale medier. Da viste det seg at en som på 90-tallet hadde eid en «riktig» bil også bodde i et område som stemte overens med det vi hadde i profilen vi hadde laget på administratoren. Et lovende krysstreff. Kunne bilens eier være en kjenning av administratoren?

Vi så at bileieren hadde publisert bilder på sine profiler i sosiale medier som var like kornete, gamle og dårlige som det administratoren hadde lagt ut på Zooville. Var bildene tatt med samme kamera?

Bileierens venneliste var åpen, og vi kunne se kjenningene hans. Vi gikk gjennom rundt 10 av disse etter flere spor.

Funn: En match

En kjenning av bileiere passet profilen vi hadde lagd på administratoren. Samtidig var det flere av opplysningene fra profilen som kunne etterprøves via kjenningens sosiale medier. Da kjenningen også hadde delt bilder av samme type gamle bil som vi hadde funnet på forumet, var vi rimelig sikre på at alt dette hadde ledet oss frem til den virkelige identiteten til administratoren av den norske gruppen.

2.2.10 Fotojournalistikk

Da vi hadde identifisert administratoren, dro vi til hans hjemsted. Reisen hadde to formål, som til dels var sammenfallende.

Vi hadde merket oss at Zooville oppga siste innloggingstidspunkt for hvert medlem. I over en måned hadde vi logget tidspunktene for administratorens alias til faste klokkeslett. Hensikten med metoden hadde vært at vi kunne si noe om når han var innlogget, f.eks. i arbeidstiden, dersom vi ikke lyktes med å identifisere ham.

Reisen ville gi oss mulighet til å sjekke ut denne hypotesen samtidig som vi skulle skaffe fotodokumentasjon av hans reelle identitet. Saken lå nå an til å handle om hans rolle som administrator av den norske gruppen på Zooville.

Vi kunne observere ham i sanntid og sjekke innloggingstidspunktene senere. Slik dokumenterte vi at administratoren var innlogget på Zooville mens vi fotograferte utenfor.

2.2.11 Etikk: Fotojournalistikken

I forkant av reisen var vår vurdering at det å ta bilder av administratoren på offentlig sted, er å regne som alminnelig dokumentasjon på samme måte som en skrivende journalist noterer ned en observasjon. Følgelig kom det ikke i konflikt med VVP 3.10 om skjult kamera. Vurdering av bildebruk ble senere tatt ved publiseringstidspunktet.

2.2.12 Etikk: Identifisering

I dialogen rundt samtidig imøtegåelse, gjorde vi administratoren oppmerksom på at vi hadde hentet inn foto. Han spurte da om vi ikke heller kunne bruke et sladdet bilde av ham som han fikk tatt selv, fordi han fryktet identifisering. Det aksepterte vi. Andre identifiseringsmarkører ble vurdert opp mot VVP 4.7. Vi avsto fra å bringe nærgående opplysninger.

En av hovedgrunnene var at saken var på et sted som måtte sies å være «før tidlig stadium i etterforskningen» som VVP advarer mot. Selv om vi hadde dokumentert hans rolle og straffbare forhold, visste jo ikke politiet hvem administratoren var. Det stilte enda strengere krav til vår varsomhet.

2.2.13 Kildearbeid: Vi skaffer en datalekkasje

Zooville byttet teknologisk plattform etter en datalekkasje i 2019. Lekkasjen besto av alias, e-postadresser, fødselsdatoer og IP-adresser for 71 000 brukere. Informasjonen kunne kanskje hjelpe oss å identifisere flere av nåtidens medlemmer?

Datalekkasjen var tilgjengelig på diverse sider på det mørke nettet. Den lå også til salgs på hackerforum på vanlig web. Det var etisk uakseptabelt å betale for dataene. Løsningen ble vanlig journalistisk kildearbeid. Etter noen dager fikk vi data som skulle føre oss langt inn i en spisset del av Forsvaret.

2.2.14 Undersøke datalekkasjen

Da vi åpnet datalekkasjen var det en rotete .sql-fil med 60 000 linjer data. Vi fikk gjort filen om til .csv som er et filformat det var lettere for oss å arbeide med.

Nå var mulig å identifisere norske ord med det blotte øye, men vi måtte få sortert ut data om internasjonale dyreovergripere som var uinteressant (i denne sammenhengen). Vi kom oss til slutt ned på 8000 «norske» linjer data som vi brukte Sublime til å gå gjennom. Sublime er et tekstbehandlingprogram både for koding og alminnelig skriving.

Vi gikk tilbake til medlemslisten vi hadde og søkte etter norske alias som OSINT-jobben hadde koblet til ekte personer. Ett av de norske brukernavnene var særlig interessant.

Funn: Brukernavnet så i 2019 ut til å være spesielt engasjert i seksuelle overgrep mot dyr. Vi fant mer enn 50 meldinger fra vedkommende som fremsto som en slags fasilitator i miljøet. Vedkommende oppga at han kunne koble andre på Zooville med folk i Norge som hadde hunder tilgjengelig. Her viste datalekkasjen at fasilitatoren henviste til hovedmannen som politiet hadde fått dømt etter den omfattende etterforskningen i 2020.

Kanskje lå det mer informasjon om brukernavnet til fasilitatoren i politiets arkiver?

2.2.15 Innsyn: Avsluttet sak Sør-Vest politidistrikt

Etterforskningen av det norske dyreovergrepnettverket var på 3500 sider. Vi ba først om omslagsarket for å kunne identifisere enkeltdokumenter. Politiregisterforskriften § 27-2 tredje ledd gjorde at vi fikk det. Slik identifiserte vi det som var relevant for aliaset fasilitatoren brukte. En ny begjæring ble sendt om å få se rundt 500 sider av saken.

Politiadvokaten som vurderte dette, mente at vi oppga saklige grunner tungtveiende nok til å få tilgang. Vi måtte imidlertid reise til Stavanger for såkalt kontrollert gjennomsyn.

Da vi kom frem på avtalt dato, hadde politiet glemt oss. Vedkommende med ansvaret hadde reist på hytta for helgen. Det var nok også en misforståelse at vi plutselig fikk lese hele saken og ikke bare det vi hadde fått innvilget innsyn i.

Funn: Digitale beslag fra hovedmannen viste at han kjente fasilitatorens identitet.

Da vi avdekket hva fasilitatoren arbeidet med, vurderte vi at det hadde offentlig interesse.

2.2.16 OSINT: Uniformsmerker og private profiler

Fasilitatoren det gjaldt hadde ingen LinkedInprofil. Vi fant verken Instagram, Twitter / X, Facebook eller andre sosiale medieprofiler på ham. Da vi sjekket eierskapsforhold på en adresse vi mistenkte at var hans, så tilhørte det en slektning.

Slektningen hadde en relativt åpen Facebook-konto med oversikt over slektsforhold. Der var fasilitatoren oppgitt. Her lå det også lenker til to Facebook-profiler hvor «vår mann» brukte andre navn. Vi vet ikke hvorfor han hadde to profiler, men vi hadde ikke funnet disse hvis vi ikke hadde gått via slektningens eierskapsforhold og FB-konto.

Funn: På profil 1 var det bilder av fasilitatoren i militære klær. Uniformsmerket viste at mannen hadde vært en del av en spisset del av Forsvaret, en prioritert enhet som krever plettfriandel fordi personellet minst skal klareres for nivå HEMMELIG etter sikkerhetsloven. Insignia viste at han i tillegg var offiser.

Kjente ikke politiet til koblingen til Forsvaret da de fikk navnet hans? Var offiseren i denne enheten med sikkerhetsklarering mens han skal ha chattet med en hovedmann fra politisaken?

2.2.17 OSINT: Med Forsvaret som kilde

Vi anså det som usannsynlig at offiseren ville fortelle oss om rollen i Forsvaret. Men kunne vi dokumentere dette ved å bruke Forsvaret som kilde?

Forsvaret foretar daglig en kontrollert deling av bilder og video fra aktiviteten i ulike enheter og avdelinger. Kontrollen med hva som deles er nok bedre i dagens sikkerhetspolitiske situasjon enn bakover i tid, og dette hjalp oss. Uniformsmerket var utgangspunktet.

Merket ble sjekket mot Forsvarets egne sider og konti på Facebook og Instagram. Mange hundre bilder ble gjennomgått, og opplysningene derfra ga oss en relativt detaljert oversikt over åtte år av offiserens karriere.

Funn: Offiseren var en del av denne spissede enheten i hele perioden, også da han ble navngitt til politiet. Som offiser ledet han andre og måtte ha tilgang til sensitiv informasjon. Den rollen gjorde at vi mente det var sterk offentlig interesse knyttet til funnene våre om offiserens koblingen til et brukernavnet fra Zooville.

Politidistriktet hvor offiseren er hjemmehørende, har avslått vår innsynsbegjæring på dokumentene de sitter på om offiseren «av hensyn til etterforskningen». Hvilken etterforskning? Senere svarte politiet at de ikke visste om offiserens rolle i Forsvaret. Vi har ikke fått kommentarer fra Forsvaret, men de kjente ikke til offiserens kobling til politisaken.

2.2.18 Etikk: Samtidig imøtegåelse og identifisering

Da vi tok kontakt med offiseren, svarte han ikke på noen spørsmål og innrømmet ingenting. I 2,5 måneder jobbet vi med å forsikre oss om at han hadde forstått innholdet i saken som skulle publiseres. Rett før deadline fikk vi tak i ham og fikk bekreftet at han faktisk hadde lest alt vi hadde sendt ham. Offiseren ville fortsatt ikke si noe og ba oss «trå varsomt».

Selv om offiseren teknisk sett hadde vært en del av en politietterforskning, hadde han ikke blitt siktet. Dette var en av hovedgrunnene til at han ble totalanonymisert.

I arbeidet med denne delen av prosjektet fikk vi se alle de 3500 sidene fra den gamle politisaken hos Sør Vest. Da oppdaget vi mer informasjon om psykologen som vi hadde jobbet med tidligere. Opplysningene kom godt med i det som skulle skje videre.

2.3 En ny sak dukker opp

Etter at Zooville-avsløringen ble publisert i februar 2024, diskuterte vi om det gamle forholdet med barnepsykologen som hadde blitt pågrepet i Trondheim egentlig hadde offentlig interesse flere år etterpå. Han hadde jo erkjent dyreovergrep og betalt boten. Saken var avsluttet, så det hele var litt tynt.

Psykologen ville heller snakke med oss om det gjorde at han mistet autorisasjonen. Vi var i ferd med å droppe saken. Så dukket det opp noen papirer ut av det blå.

2.3.1 NAV-affæren

I mars hadde Jonas avsluttet engasjementet i Nidaros og begynt i NRK. En dag fikk han tilsendt noen dokumenter av en kollega som hadde lest Zooville-avsløringen. Papirene handlet om en psykolog og seksuelle overgrep mot hunder. Jonas var middels interessert, dette var jo en sak Nidaros-teamet var godt kjent med.

Dokumentene handlet imidlertid om en helt ny sak med samme psykolog, denne gangen i Oslo og var aldri omtalt. Slik var begynnelsen på et redaksjonelt samarbeid mellom Nidaros og NRK som førte til nye funn om psykologens gjøren og laden.

Funn: En ny straffesak

Vi satt med kommunikasjonen mellom NAV, Helsetilsynet og politiet. Dokumentene fra tilsynet viste at psykologen hadde søkt og fått seg jobb i NAV uten å ha autorisasjon i 2021. Han hadde blitt politietterforsket i Oslo og bøtelagt (igjen) i 2023. Psykologen nevnte ikke dette for oss da vi snakket med ham tidlig i 2024.

2.3.2 Redaksjonelt samarbeid etableres

Redaktørene i Nidaros og NRK ble informert om de nye opplysningene. På NRK-siden var sjefene innstilt på å samarbeide med Nidaros om å forfølge sporene. Reporterne møttes fysisk flere ganger sammen med redaktørene hos Nidaros for å avtale arbeidsoppgaver.

Først ville vi ha svar på hvordan i alle dager det er mulig at noen kan få seg jobb som psykolog i Norge uten autorisasjon. Helsetilsynet oppga at de ikke hadde registrert et lignende tilfelle noen gang.

Vi begynte med å be NAV om innsyn i psykologens søknad, CV, referanser og attester.

2.3.3 «Vi gir normalt ikke innsyn»

Et kort svar kom kjapt fra NAV. Vi fikk verken CV eller de andre dokumentene. De var unntatt innsyn etter offentleglova § 25, som kan holde dokumenter i en tilsettings sak unna pressen.

Vi klagde umiddelbart ved å vise til § 11, som regulerer merinnsyn, samtidig som vi argumenterte med at det som hadde skjedd, var av offentlig interesse både på grunn av NAVs samfunnsposisjon og tilliten psykologer forvalter.

Dagen etter oversendte NAV noe mer informasjon som de mente burde holde, men ingen papirer. De skrev: «Vi gir normalt ikke innsyn i dokumentene du ber om (...)».

Vi klagde på nytt og ba dem formelt avslå og videresende klagen vår til behandling. Nå fikk vi en anonymisert versjon av papirene.

2.3.4 Innsyn: NAVs eget rundskriv fjerner sladd

NAV mente å ha gjort det de kunne i ansettelsesprosessen. De opplyste til Helsetilsynet og politiet at psykologen hadde «gode referanser». De hadde heller ikke sagt noe om at psykologen hadde vært uten autorisasjon da han søkte stilling i Oslo. Vi måtte finne ut hva referansene visste. Hadde de løyet på psykologens vegne?

Da NAV omsider ga innsyn i psykologens CV og søknad, var referansene sladdet. Ny runde med innsynsbegjæring, nytt avslag fra NAV:

«Vi har valgt å ikke oppgi navnene til referansene. Vår begrunnelse for å unnta disse opplysningene er offentlighetsloven § 25.»

I klagen til Arbeids- og velferdsdirektoratet gjorde vi oppmerksom på at § 25 ikke regulerer CV eller referanser spesielt. Vi fant ut at NAV [hadde et eget rundskriv om offentleglova](#) hvor etaten ga kommentarer til paragrafer som er aktuelle for deres virksomhet. Ved å referere til formuleringer i rundskrivet, argumenterte vi med at siden det allerede var gitt innsyn i dokumentet (CVen), så kunne ikke referansene unntas med lovhjemmelen NAV la til grunn.

Dagen etter bekreftet NAV å ha mottatt klagen til oversendelse. Samtidig sa de hadde gjort ny vurdering og tatt klagen vår til følge. Slik fikk vi ut psykologens referanser.

Funn: Ingen av referansene var kjent med at psykologen var fratatt autorisasjonen.

I NAVs svar på våre spørsmål, viste etaten til at psykologen hadde et gyldig tjenestebevis fra St. Olavs Hospital i Trondheim da han søkte. Dette dokumentet måtte vi få tak i.

2.3.5 Innsyn: Tjenestebevis, sluttavtale og utbetalinger

St. Olavs Hospital utleverte omgående det siste registrerte tjenestebeviset som psykologen hadde. I dialogen med sykehuset kom det frem noe nytt. Det var inngått en sluttavtale.

En sluttavtale etter å ha bli pågrepet på jobb? Fikk psykologen fallskjerm for noe han hadde gjort på fritiden?

Etter en ny innsynsbegjæring fikk vi oversendt avtalen som viste at psykologen satt hjemme og hevet lønn i et halvt år. Sykehuset dekket også advokatutgiftene hans. Vi ba om å få alle utbetalinger til psykologen fra tiden etter pågrepelse og frem til han sluttet.

Funn: Sykehusets logg viste at tjenestebeviset ble opprettet dagen etter at psykologen fratradte stillingen uten at noen kunne forklare hvorfor. St. Olavs Hospital var ikke kjent med at han fikk ny jobb i NAV eller at han hadde fremvist et tjenestebevis fra sykehuset i prosessen.

Ifølge sluttavtalen hadde sykehuset betalt mer enn 700 000 til psykologen i tiden hvor han var suspendert som følge av pågripelsen for seksuelle overgrep mot hunder.

2.3.6 Innsyn: Avsluttet sak hos politiet i Oslo

Da vi oppdaget NAV-affæren, hadde vi hatt kontakt med psykologen over tid. Han ville ikke svare på spørsmål om NAV. Sakens faktum ga imidlertid en solid slagside i hans disfavør.

For å forbedre balansen ba vi politiet i Oslo om innsyn i etterforskningen. Psykologen hadde forklart seg i avhør og vi måtte se hva hadde sagt om NAV-jobben.

Vi viste til politiregisterforskriften § 27-2 tredje ledd generelt og argumenterte spesielt med at «den offentlige interessen var styrket fordi det nye lovbruddet gjaldt misbruk av den tillit som er en sentral komponent av det norske helsevesenet.» Påtaleansvarlig ga innsyn og konkluderte slik: «Innsynsbegjæringen er begrunnet utførlig».

Funn: Psykologen hadde visst at han ikke kunne søke eller ta jobben i NAV. Han hadde gjort det likevel og la seg flat for politiet.

Nå hadde vi nok nytt til å omgjøre beslutningen om at vi ikke skulle lage sak om psykologen. Før vi rakk diskutere hvordan dette skulle gjøres i Nidaros og NRK, fikk vi opplyst via kilder at psykologen hadde reist fra Norge, på ferie. I mai oppdaget vi hvorfor.

2.4 Psykologens comeback

Innsynsjobben med NAV, gjorde at vi så fra psykologens CV at han var utdannet på østkysten av USA. I Norge har vi Helsepersonellregisteret hvor vi kan sjekke om noen har gyldig autorisasjon. Var det lignende tjenester «over there» som kunne brukes til å utelukke USA som ferieland?

2.4.1 Et helsepersonellregister i USA

Å navigere i den amerikanske helseverden, er ikke uten videre lett. Hver delstat har sitt departement / direktorat for helse. Psykologens bakgrunn gjorde at vi så til Washington DC. Det er et område, ikke en delstat. Dermed var det naturligvis også en egen helseløsning for District of Columbia.

Etter hvert fant vi frem til en side hvor det var mulig å søke på [offentlig utstedte lisenser og autorisasjoner](#) i DC. Så lenge man visste yrket og navn, var det mulig å se om vedkommende hadde autorisasjon.

Funn: Registeret viste at psykologen hadde hatt autorisasjon i to andre delstater som var utløpt. I Washington DC sto han oppført med gyldig autorisasjon. Den var fornyet i 2023 og varte ut 2025. Kunne han ha skaffet seg jobb i USA?

2.4.2 Funnet som endret alt igjen

Oppdagelsen av den gyldige autorisasjon gjorde at vi begynte å søke etter psykologisentre i DC. Tanken var å skaffe en oversikt og deretter kontakte dem for å høre om de kjente til vår psykolog. Vi kom aldri så langt.

Etter et par søk kastet internett ut en profilside ved Washington Anxiety Center hvor vår psykolog sto oppført som ansatt gjennom hele 2024. Han hadde jobbet der også da vi hadde begynt dialogen med ham. Det var ikke til å tro.

Funn: Psykologen hadde jobb med pasientkontakt ved et behandlingssted i den amerikanske hovedstaden. Han tok også imot nye pasienter, ifølge arbeidsgiveren.

USA og Norge er nære allierte og samarbeidet på mange områder. Visste ikke amerikanerne at psykologen var avskiltet allerede i 2020? Var myndighetene i USA og klinikken kjent med de to politietterforskningene og autorisasjonstapet fra Norge?

2.4.3 Hva er Internal Market Information System (IMI)?

Vi gikk gjennom alle de norske tilsynsdokumentene på nytt. Nederst på et vedtak oppdaget vi noe vi hadde oversett. Helsetilsynet varslet alle EØS-land om tilbakekallet av autorisasjonen via IMI. Etter noen kildesamtaler lærte vi at IMI er et EU-system hvor medlemslandenes

myndigheter kan utveksle sensitiv og viktig informasjon, blant annet om helsepersonell. Det skal for eksempel hindre at en lege som blir tatt for overgrep i Slovenia får seg ny jobb på Senja fordi det er fastlegekrise i Norge. Dette ga ny hypotese:

Psykologen hadde fått seg jobb i USA fordi IMI-ordningen var begrenset til EØS-området.

Funn: Helsetilsynet bekreftet dette. Selv om 30 land varsles automatisk, står USA utenfor ordningen. Det var ingen systemer, formelle eller uformelle, hvor Norge fortalte USA om helsepersonell som hadde mistet autorisasjonen her hjemme. Vårt funn skulle føre til at dette fra 2025 ikke lenger skal være mulig.

2.4.4 Innsyn: Freedom of Information Act (FOIA)

Da vi så at den amerikanske autorisasjonen var fornyet ved utløpet av 2023 sjekket vi det lokale regelverket. Ifølge kravene for reautorisering i Washington DC, må psykologer svare på fire spørsmål online. Tre av dem var relevante for oss (forenklet oversetting):

Har du vært involvert i en kriminalsak? Har du hatt en tilsynssak? Har du mistet autorisasjonen som følge av en politietterforskning?

Innsyn i USA kalles FOIA-forespørsler (Freedom of Information Act). Helsemyndighetene i DC hadde en nettportal for dette. Vi registrerte oss og ba om dokumentene tilhørende psykologens siste reautorisering i 2023. Hypotesen var:

Han hadde ikke svart «ja» på at han var etterforsket og straffet to ganger av politiet i Norge eller fortalt at han hadde vært uten autorisasjon siden 2020.

Behandlingstiden for FOIA-saker var 15 arbeidsdager. Etter 50 dager og flere purringer, klagde vi til helsedepartementets FOIA-ansvarlig. Dette er en tjenesteperson som skal påse at man får ut informasjonen man har krav på. Vi ble sendt videre til en sjefjurist. Etter å ha forklart at de hadde gått utover sine egne frister ble det fart på sakene. Den første FOIA-begjæringen i avisen Nidaros' historie ble innvilget.

Funn: Psykologen svarte at han aldri hadde vært arrestert og han hadde ikke fratrudd en stilling. Dette var antakelig årsaken til at han hadde klart å få seg ny pasientjobb.

Helsetilsynet i Norge hadde stemplet begge politisakene som «alvorlige forhold». Statens Helsepersonellnemnd skrev at psykologens handlinger «avviker sterkt fra forventet atferd». Verken helsemyndighetene eller politidistriktene som hadde etterforsket ham i Norge visste at han nå var i full jobb med pasienter på nytt. Vi bestemte vi oss for å reise til USA for å dokumentere dette.

2.4.5 Fotooppdraget: Kartlegging av nærområdet

I USA skulle vi få bilder av at psykologen var i jobb og, hvis mulig, fange pasientkontakt med pressefotografi. Mye kan løses i tekst, men ett bilde kan si mer enn tusen ord.

Klinikken hvor psykologen jobbet, lå i et boligstrøk med trange gater. Vi måtte operere fra en bil. For å forstå hvordan det kunne gjøres, satt vi oss inn i områdets parkeringsregler. Vi brukte mye tid på Google Streetview før avreise. Ved hjelp av tjenester som Instagram og [Whitepages](#) kartla vi det vi så som sannsynlige adkomstveier for å justere posisjonen vår i

gatene. Morgenen da bildene skulle tas plasserte vi oss på forskjellige steder slik at fotograf skulle få noen sekunders varsel før noe skjedde.

Funn: Vi fotograferte da psykologen kom og gikk inn på jobb. Det ble også dokumentert et møte med en mor og et barn utenfor klinikken. De var åpenbart godt kjent med psykologen. Sammen gikk de inn på behandlingssenteret. Verken klinikken eller psykologen har ønsket å bekrefte eller svare på spørsmål om de var pasienter.

2.4.6 Etikk: Fotooppdraget

På tidspunktet for oppdraget var det ikke tid for å konfrontere mannen med våre funn, de var ikke ferdig verifisert og det var feilkilder vi måtte luke ut først. Bildene kunne vi alltid ta stilling til om skulle publiseres senere.

Føringen var at fotograferingen skulle skje på offentlig sted. Dersom vi ble spurt, skulle vi gi oss til kjenne som journalister på vanlig måte. Pressevisum tok for lang tid å få til USA. Det rakk vi ikke, men vi sjekket lokale regler for fotografering og generell nyhetsinnsamling i Washington DC. Vi avklarte at fotooppdraget i henhold til disse før vi dro.

2.4.7 Etikk: Vær Varsom Plakaten 4.8

Presseetikken har de siste årene blitt tydeliggjort når det gjelder VVP 4.8 som handler om hensyn til barn. Vi unngikk detaljbeskrivelser av barnet, som f.eks alder og utseende. Hverken barnet eller moren er identifisert i teksten. Samtidig mente vi at fotografiet som viste møtet mellom psykologen og de to, før de gikk sammen inn på klinikken, hadde stor dokumentasjonsverdi i konteksten av dette prosjektet.

Den offentlige interessen i psykologens omgang med mennesker i jobben var stor. Offentlig interesse hadde økt i takt med at vi fant ut at han ikke hadde fortalt arbeidsgiver eller helsemyndigheter i USA om forholdene han var straffet for i Norge. Bildet ble gitt flere lag med anonymisering før publisering for å ivareta personvern og presseetiske hensyn til de avbildede.

2.4.8 Etikk: Samtidig imøtegåelse utløser nye undersøkelser

Dialogen med psykologen hadde begynt i februar. Nå var vi i begynnelsen av september. Da han på våren ikke ville snakke mer med oss, fikk vi beskjed om å kontakte hans advokat. Hun ble oppringt, fikk opplysninger om det redaksjonelle samarbeidet og en rekke spørsmål som tematisk dekket alt saken nå omfattet. Vi fikk ikke noe særlig til svar fra advokaten. Hun fikk senere opplest og sett saken på video for å korrigere feil.

Advokaten hadde imidlertid sterke innsigelser mot vår omtale av chattemeldingene, som politiet fant i 2020 og som Statens Helsepersonellnemnd mente var skjerpene i 2022. Omtale var uberettiget fordi chattemeldingene var tatt ut av kontekst, mente advokaten. Anførslene gjorde at vi måtte ha mer klarhet i bakgrunnen for meldingene før utdrag kunne publiseres.

2.4.9 Innsyn: Avhør og chat fra politiet Trondheim

I tillegg til chattemeldingene, ville vi ha avhørene gjort av politiet i Trondheim for å se hvordan psykologen selv svarte i 2020 siden han via advokat ikke ville si noe i 2024. Ved innsyn i dokumenter fra en avsluttet sak, skal innsyn vurderes for hvert enkelt dokument.

Begge innsynsbegjæringene var igjen hjemlet i politiregisterforskriften § 27-2 tredje ledd. Til avhørene argumenterte vi med at psykologens samfunnsrolle gjorde at det var saklig grunn til innsyn. Argumentet forsterket vi med å vise til NAV-affæren og mente at psykologens nye lovbrudd bare økte den offentlige interessen. Påtaleleder innvilget innsynsbegjæringen uten videre begrunnelse.

Begjæringen om innsyn i chattemeldingene ble avgrenset til kun å gjelde det skriftlige innholdet og ikke til video / bilder som vi visste var sendt i utvekslingen. Avgrensningen ville økte sjansen for innsyn da det visuelle materialet utvilsomt var svært sensitivt.

Da påtalelederen også innvilget dette ble psykologens samfunnsrolle, sterk offentlig interesse og allmennpreventive hensyn trukket frem som bærende for å gi oss meldingene. Da vi gikk gjennom dem, var det 33 sider. Vi synes det var lite, og vi kunne ikke finne igjen meldingene som Helsepersonellnemnda trakk frem i sitt vedtak. Hadde vi ikke fått alt?

En innsyns-inkurie

Da vi kontaktet politidistriktet, viste det seg at vi hadde rett. Ifølge påtaleleder hadde deler av materialet blitt «oversett» som følge av «en inkurie». Det ble ettersendt mer enn 100 nye sider chat mellom psykologen og en person. Meldingene gikk over flere år, nesten frem til pågripelsestidspunktet.

Funn: Omfanget av meldingene og bredden av seksualiserte tema som ble diskutert i årevis, gjorde at vi følte oss trygge på at det var relevant å omtale i kontekst av tillitsposisjonen som samfunnet hadde satt psykologen i. Den offentlige interessen i dette ble vurdert som særlig sterk, selv om han ikke var straffeforfulgt for chattingens innhold.

2.4.10 Etikk: Identifisering og VVP 4.7

Før publiseringstidspunktet ble identifiseringsgrad vurdert. Vårt syn var at saken i sin kjerne handlet om hvordan psykologen hadde forholdt seg i tilknytning til sitt yrke og arbeid. Tilliten hans profesjon gis av samfunnet, gjør at man må tåle omtale av kritikkverdige forhold jamfør PFU uttalelser 169/10, 313/11 og 265/13.

Her var det gjentatte kritikkverdige forhold. Flere hadde skjedd mens han jobbet som psykolog, over år og helt frem til nylig. Psykologen hadde utvist vilje og evne til å begå nye lovbrudd. Dette var momenter som trakk i retning av identifisering.

Det som talte mot var hensynet til nærstående, som vi ikke kunne regne med at var kjent med forholdene vi skulle omtale. Det første lovbruddet var, i motsetning til det som fulgte i NAV og USA, ikke gjort i kraft av stillingen. Etter en samlet vurdering ble ikke mannens navn brukt, og hans ansikt var sladdet i bildene som ble publisert.

Omtalen av bakgrunn og arbeidssteder gjorde nok at han kunne bli gjenkjent i ulike miljøer han hadde vært en del av. Vi mente at det var et berettiget informasjonsbehov knyttet til de jobbmessige forholdene vi omtalte. Treningssenterjobben hans var den vi diskuterte mest. Selskapet er en stor kommersiell aktør i Midt-Norge. De brukte mannens faglige bakgrunn som psykolog i markedsføring av tjenester kunder betalte for og det gjorde det relevant.

Profesjonsbakgrunnen hans var også en veileder for kunder som skulle velge instruktør. I chattemeldingene som Helseklagenemnda trakk frem ble flere grupper mennesker seksualisert. Dette gjaldt grupper som vil være blant de vanlige kundene på et treningssenter. Psykologen kunne selv ha varslet treningssenteret om at han hadde mistet retten til å utøve yrket på grunn av to straffesaker og fått fjernet tittelen fra markedsføringen. Han svarte aldri på våre spørsmål om han hadde gjort dette. Treningssenteret avviste å svare på om de visste om politietterforskningene.

Vi gjorde samtidig flere grep for å dempe belastningen av publisering. En planlagt TV-sak ble droppet av hensyn til totaltrykket. Vi var også restriktive ved bruk av bildene som ble tatt av ham i USA. De ble kun brukt i den første saken og unntaksvis dersom oppfølgernes innhold var direkte relevant for konteksten bildene ble tatt i.

2.4.11 Innsyn etter publisering: En hyggelig glipp fra politiet

Helsetilsynet anmeldte psykologen etter å ha lest i Nidaros at han skulle ha drevet med videokonsultasjoner til amerikanske kunder fra Norge. Det var ulovlig uten autorisasjon, ifølge tilsynet. Politiet opprettet etterforskning. Den ble henlagt etter kort tid.

Vi ville finne ut hva politiet hadde foretatt seg i en sak som tilsynet i anmeldelsen betegnet som «svært alvorlig». Politiregisterforskriften § 27-2 tredje ledd gir adgang for innsyn når en sak er avsluttet. Ifølge [Riksadvokatens veileder](#) er ikke en henlagt sak å regne som avsluttet før klagefristen har utløpt (s.6-7). Det hadde den ikke her, men vi fikk likevel innsyn og tar med oss det som en hyggelig glipp.

Funn: I sin etterforskning hadde politiet tatt én telefonsamtale og kastet kortene. Da vi omtalte det, var tilsynet tydelige på at de ville klage for å få statsadvokatens vurdering. Dette førte til at politiet måtte se på saken på nytt.

3. Spesielle erfaringer: Samarbeidets metode

Det redaksjonelle samarbeidet i siste del av prosjektet, kunne sporet av en rekke ganger.

Nidaros er en abonnentsavis og NRK publiserer åpent. Det er motsetninger som i en mediesammenheng kan være vanskelig å overkomme. Redaksjonelle ledere har også ulike preferanser og måter å gjøre ting på. Kulturer er forskjellige.

Rent praktisk etablerte vi felles kommunikasjonskanaler på Signal med journalister og aktuelle ledere i Nidaros og NRK. Denne brukte vi til å diskutere etiske problemstillinger fortløpende samtidig som metodemessige skritt ble forankret. At reporterne kjente hverandre fra de første sju månedene med Zooville-arbeidet var viktig for at samarbeidet som landet barnepsykologen-komplekset i sin fulle, internasjonale bredde kunne lykkes.

I den kritiske publiseringsfasen hadde vi felles fysisk gjennomgang av saken med redaktører i Nidaros og NRK. Det var enighet i at Nidaros skulle publisere først. Avisens abonnenter fikk saken ni timer før den ble lagt ut på NRK.no.

Hvert mediehus hadde naturligvis suverenitet i publisistiske spørsmål rundt de ulike sakene i det videre løpet. Nidaros fortsatte å slippe saker først.

Vår opplevelse som journalister har vært at redaktører både i Nidaros og NRK har latt den offentlige interessen styre prosjektets utvikling, og ikke det enkelte medies mulighet til å ha en god sak eksklusivt. Sistnevnte tilnærming ville gjort psykolog-historien fragmentert, og viktige momenter hadde blitt avglemt. Innhenting av dokumentasjon fra USA kunne blitt lagt bort av ressursmessige hensyn. Her har forpliktelsen til publikum vært i førersetet og den beste mulige utgaven av journalistikken vant frem.

I ettertid har det redaksjonelle samarbeidet har vært gjenstand for bransjeinteresse. Lederne for gravegruppe Midt har blitt bedt om å dele erfaringer fra arbeidet med de andre lederne for undersøkende journalistikk innad i NRK-systemet. Redaktør Nareas Sae-Khow holdt et innlegg om samarbeid på Redaktørforeningens høstmøte i 2024.

Der ble en «Dreiebok i redaksjonelt samarbeid» presentert. Boken utformes av redaktører i Stavanger Aftenblad, Namdalsavisa og NRK som en guide for hvordan ulike mediehus kan samarbeide på samme prosjekt. Ifølge Sae-Khow skal Dreieboken bygges blant annet på erfaringene fra saken om Barnepsykologens hemmeligheter.

4. Dette er nytt

- **Februar:** At forumet Zooville fungerer som nav for det norske dyreovergrepsmiljøet, har vært ukjent til Nidaros publiserte den første saken 12 februar 2024.
- **Februar:** 260 nordmenn var i en egen, lukket gruppe på Zooville. Administratoren av gruppen ble identifisert av Nidaros: Han er en tidligere ustraffet norsk mann i 20-årene hjemmehørende nord i Norge.
- **Februar:** Administratoren har selv oppgitt å ha produsert overgrepsmateriale mot dyr og delt dette med internasjonale brukere av Zooville. Dette er straffbare forhold.
- **Februar:** IP-spor viser at Zooville er driftet på servere fra selskapet BuyVM. Selskapet driver det som beskrives som skuddsikker hosting fra Luxembourg.
- **Februar:** Mer enn 15 norske Zoovillebrukere er identifisert og omtalt av Nidaros. De fleste var ikke tidligere straffedømt.
- **Mai:** En norsk offiser med sikkerhetsklarering for HEMMELIG i en eliteavdeling, kan knyttes til et alias som har fasilitert dyreovergrep på Zooville. Politiet har kjent til identiteten hans, men ikke sikkerhetsklareringen. Forsvaret ble derfor ikke varslet.
- **September:** En psykolog som mistet autorisasjonen som følge av dyreovergrep, forsøkte å få tilbake retten til å utøve yrket ved å klage. Mens det pågikk, søkte han og fikk jobb som psykolog i NAV, uten å oppgi at han ikke hadde autorisasjon.
- **September:** Psykologen ble politianmeldt da NAV oppdaget at han ikke hadde autorisasjon. Mannen erkjente forholdene og vedtok en bot.
- **September:** Statens Helsetilsyn har ikke avdekket andre tilfeller hvor avskiltet helsepersonell har fått seg jobb på nytt i Norge uten gyldig autorisasjon, slik psykologen klarte i NAV.
- **September:** I 2024 fikk psykologen jobb som barnepsykolog i Washington DC. Arbeidsgiver visste ikke om etterforskningene fra Norge eller autorisasjonstapet.
- **September:** 28.11.2023 fornyet psykologen autorisasjonen sin i USA uten å svare «ja» på påkrevde spørsmål om han hadde vært etterforsket. Amerikanske myndigheter undersøker omstendighetene rundt dette inn i 2025.
- **September:** Psykologen hadde ifølge egen arbeidsgiver nettkonsultasjoner med amerikanske pasienter mens han var i Norge i 2024. Dette var ukjent for Statens Helsetilsyn som fastslo at det var brudd på Helsepersonelloven.
- **September:** Statens Helsetilsyn har aldri sett en sak hvor helsepersonell har drevet netterapi fra Norge etter å ha fått autorisasjonen suspendert eller tilbakekalt.
- **Oktober:** St. Olavs Hospital betalte psykologen 730 000 kroner uten at han arbeidet etter at han ble pågrepet for dyreovergrepsbilder i 2020.
- **November:** Psykologen hadde en sekundærjobb i USA hvor han tilbød nettkonsultasjoner Han hadde bedt arbeidsgiver om å få flere pasienter, også i tiden hvor Nidaros omtalte virksomheten hans der borte.

5. Konsekvenser

- SV fremmet forslag til Stortinget om å gjøre besittelse av overgrepbilder av dyr ulovlig. I forslaget sto det at SV «viser til at avisen Nidaros tidligere i år avslørte at over 200 nordmenn er medlemmer av en norsk gruppe på Zooville.»
- SVs forslag ble nedstemt av regjeringen og Høyre i justiskomiteen. Under en debatt i Stortinget 23.05 ble formalia ved forslaget noe endret av Høyre. Da [stemte alle partiene for å endre loven](#).
- Psykologen fratradte sin stilling som barnepsykolog ved Washington Anxiety Center da ledelsen konfronterte ham om straffesakene i Norge i september.
- Statens Helsetilsyn innfører i 2025 nye varslingsrutiner som gjelder for alt helsepersonell i saker med autorisasjonstap for «å bidra til å redusere risikoen at det Nidaros har beskrevet skal kunne skje igjen.»
- I oktober gikk psykologen fra en stilling ved Minder Memory Center i USA da arbeidsgiver konfronterte ham med spørsmål om autorisasjonstapet i Norge.
- Dyrevernalliansen samlet inn 32 000 underskrifter om å kriminalisere besittelse av overgrepbilder av dyr og leverte disse til Justisdepartementet.
- Dyrevernorganisasjonen NOAH politianmeldte den norske gruppen på Zooville.
- Politiet i Trondheim opprettet sak etter Zooville-avsløringene i Nidaros. Etterforskningen pågikk i 6 måneder uten at politiet klarte å avdekke administratorens identitet selv om «etterforskere med IKT-kompetanse har stått for undersøkelsene».
- NAV i Oslo oppdaterte sin veileder for rekruttering av helsepersonell med å legge inn et punkt om at autorisasjon skulle sjekkes i Helsepersonellregisteret i alle tilfeller. Dette skjedde i august 2024, etter vi konfronterte dem med våre funn fra prosessen.
- Statens Helsetilsyn sendte varsel til USAs ambassade i Oslo om at psykologen var fratatt retten til å behandle pasienter i Norge og 30 EØS-land.
- Kripos varslet Interpol i Washington DC om at psykologen ikke hadde autorisasjon i EØS-området som følge av to norske politietterforskninger
- Politiet i Trøndelag opprettet etterforskning av psykologen [etter Nidaros'-sak om nettkonsultasjonene fra Norge](#). Saken ble henlagt. Innsyn i etterforskningens innhold og omtale i Nidaros førte til klage fra Statens Helsetilsyn som gjorde at politiet gjenåpnet / fortsatte etterforskningen «etter dialog med statsadvokaten».
- Helsetilsynet sendte et nytt varsel til USAs ambassade i Oslo om at psykologen var uten autorisasjon etter å ha mottatt «opplysninger om at amerikanske myndigheter ikke er gjort kjent» med varslingen fra september.
- Amerikanske helsemyndigheter svarte at de skulle undersøke hvorvidt psykologen svarte usant på spørsmål om politietterforskning da hans amerikanske autorisasjon skulle fornyes ved utløpet av 2023.
- Politiet henla etterforskningen av psykologens nettkonsultasjoner på nytt etter at han ikke ønsket å forklare seg for etterforskerne.

I 2025 skal regjeringen sende lovendringsforslaget, som Stortinget enstemmig stemte for etter Nidaros' artikler, på høring. Dermed fortsetter Nidaros dekingen.

6. Publiseringsliste

- 12. februar: [Jakten på Administratoren](#)
- 12. februar: [Trondhjemmeren ble avslørt av Nidaros: – Jeg lever et dobbeltliv](#)
- 13. februar: [Han startet den norske gruppen – nå forteller han: – Har alltid skammet meg](#)
- 13. februar: [NOAH anmelder norske Zooville-medlemmer etter Nidaros-avsløring](#)
- 14. februar: [Tar til orde for strengere straffer etter Nidaros-avsløring](#)
- 14. februar: [Psykologspesialist: – Folk har hemmelige liv der ute](#)
- 15. februar: [Anmelder over 260 nordmenn etter Nidaros avsløring: – Katastrofalt](#)
- 15. februar: [Vil innføre forbud mot dyreovergrepvideoer](#)
- 17. februar: [Ni år senere består «dyrepolitiet» av en person i 20 prosent stilling](#)
- 19. februar: [Dyreovergrepsforum driftes av «skuddsikker» tjeneste](#)
- 20. februar: [– Dette skjer i det skjulte og politiet er avhengig av tips](#)
- 20. februar: [Vil følge opp kriminaliseringsforslag: – Gode grunner for å gjøre det straffbart](#)
- 20. februar: [Har samlet over 24.000 underskrifter: – Folk er rasende](#)
- 22. februar: [Krever lovendring etter overgrepsavsløring: – Hvorfor skal det være lovlig?](#)
- 24. februar: [Klar beskjed: – Bør slå hardere ned på dette](#)
- 27. februar: [Bollestad rystet etter avsløring: – Grov krenkelse](#)
- 29. februar: [Fremmet lovforslag etter Nidaros-avsløring:](#)
- 1. mars: [Politiet har startet etterforskning etter Nidaros-avsløring](#)
- 4. mars: [Reagerer kraftig: – Helt grusomt](#)
- 5. mars: [Bekrefter: Har kontaktet Økokrim](#)
- 14. mars: [Klar beskjed: – Skal være en pådriver for lovendring](#)
- 21. mars: [Tajik om lovforslag: – Bør ses på i en større sammenheng](#)
- 23. april: [Har samlet over 30.000 underskrifter. Nå skal de overleveres](#)
- 26. april: [OVERRAKE 30.000 underskrifter: – Vi er svært bekymret](#)
- 5. mai: [Offiseren ble identifisert av hovedmann: – Hvor har du fått tak i denne dette?](#)
- 11. mai: [Reagerer etter nye avsløringer – slik svarer politiet: – For tidlig å konkludere](#)
- 13. mai: [Skal behandle lovforslag: – Klart behov for en innstramming](#)
- 14. mai: [Ville gjøre det straffbart å dele overgrepbilder av dyr: – Helt uforståelig](#)
- 16. mai: [Tordner mot regjeringen: – Det begynner å bli farsepreget](#)
- 22. mai: [Ministeren i debatt etter Nidaros-avsløringer: – Alt tyder på at vi vil forby dette](#)
- 23. mai: [Endrer loven etter Nidaros-avsløringer: – Lovarbeidet vil starte opp raskt](#)
- 21. september: [Norge varslet 30 land om psykologen. Her er han på vei til ny jobb](#)
- 23. september: [Helsetilsynet tar grep etter Nidaros-avsløring: – Det er alvorlig](#)
- 27. september: [Psykolog uten autorisasjon tilbød pasientkonsultasjoner fra Norge](#)
- 4. oktober: [Straffet og avskiltet psykolog fikk ny jobb i NAV uten autorisasjon](#)
- 7. oktober: [Psykolog pågrepet på St. Olav - fikk 730.000 uten å jobbe](#)
- 11. oktober: [Politianmeldte straffet psykolog – igjen](#)
- 13. oktober: [Varslet Interpol om straffet psykolog](#)
- 4. november: [Først henla politiet, så kom det en klage: – Enige om å se mer på saken](#)
- 7. november: [Avskiltet og straffet psykolog ba om å få flere pasienter](#)
- 10. november: [Helsetilsynet lager nye retningslinjer etter Nidaros-avsløring](#)
- 14. desember: [Politiet gir opp jakten på Administratoren: – Vi er rystet](#)
- 21. desember: [Ikke fornøyd med departementets håndtering: – Kritikkkverdig](#)